

JE DŮLEŽITÉ HOŘET PRO UMĚNÍ!

Děkujeme všem kuřákům, že stále kouří, a jsme rádi, že jsme jednomu vybranému mohli zprostředkovat zážitek kouřit v Divadle Na Kovárně.

Letos si můžete z FEMADu odvézt krabičku sirek. Opatrně na škrtnání v divadle. Letos si připomínáme 80 let od vyhoření Jiříkova divadla.

PROGRAM - Pátek 15. září

- 08.30 – 10.30 Snídaně (M)
- 10.00 – 10.15 Oficiální vítání souboru Diverzanti Brno (ZN)
- 11.00 – 12.20 K. Volánková: (Ne)chtěná útěcha v provedení souboru Diverzanti Brno (SD)**
- 12.30 – 14.00 Oběd (M)
- 14.00 – 15.00 Semináře divadelních klubů (U)
- 15.10 – 16.10 Beseda v kruhu: (Ne)chtěná útěcha (A)
- 16.00 – 16.15 Oficiální vítání souboru Kroměříž (ZN)
- 16.30 – 17.40 P. Palmade, Ch. Duthoron: Na útěku v provedení DS Kroměříž (SD)**
- 17.50 – 18.40 Semináře divadelních klubů (U)
- 17.30 – 19.30 Večeře (M)
- 18.00 – 18.15 Oficiální vítání souboru Divadlo Duha Polná (ZN)
- 19.15 – 20.15 Beseda v kruhu: Na útěku (A)
- 20.30 – 21.50 Aldo Nikolaj: Tři na lavičce v provedení Divadla Duha Polná (SD)**
- 22.00 – 22.50 Semináře divadelních klubů (U)
- 23.00 – 24.00 Beseda v kruhu: Tři na lavičce (A)
- 00.00 – 00.40 Loutkové divadlo Toy Machine: Rytíři (SD)**

„Mně se líbí hry, kterým rozumím“

Rozhovor s režisérkou představení Racek Kateřinou Prouzovou z Divadla Exil Pardubice.

Proč jste se rozhodli pro Racka?

Mně se líbí hry, kterým rozumím, a většinou to jsou ty, kde jde o mezilidské vztahy. A obzvláště těmhle rozumím. Život je takový, že se někdy daří, někdy nedaří, někdy milujeme, nemilujeme, nebo jsme na špatném místě. A takový život je. V Rackovi prožívají vztahové situace, které se mi líbí a jsou reálné.

O kolikátou vaši režii se jedná? Přistupovala jste k této hře režijně jinak?

Nemám to spočítané. Ta práce je vždycky jiná, podle toho, co je to za titul. S každou další režii udělám ještě víc práce před tím, než začnu zkoušet, což u těch prvních úplně neprobíhalo. To se prostě vzal text a tak se to nějak tvořilo za pochodu, ale teď už vím, že ta příprava je klíčová a mám pocit, že to, co udělám před první čtenou, je základ hry. Ty režie jsou jiné v tom, že to mám mnohem srovnanější a rozebranější.

Ve vašem představení má hudba své důležité místo.

Jak hudba vznikala?

Já mám vždycky představu. Tady pro mě ta představa byla, že by každý měl mít svůj hudební motiv a měl akcentovat klíčové situace, které tam jsou. Takhle jsem to zadala a pak jsme to konzultovali, jestli to má správnou náladu, nebo ne. Pracovali jsme na tom intenzivně doma, jelikož jsme partneri.

Cítíte rozdíl mezi tím, když režíruje muž a žena?

Určitě. Je ženský a mužský pohled, každý to čteme jinak. Třeba teď jsem dělala hru, kterou napsala žena a hraje v tom šest žen, takže to bylo velmi ženské představení. Každý cítíme, že je v hrách důležité něco jiného.

Vybarvíte si váš největší bohémský publikovatelný zážitek?

Já jsem nikdy úplně nebyla velký bohém, ale když se paří, tak jsem pro každou špatnost. Pro mě rozhodně ale největší bohémský zážitek je každoroční Troskárna, kterou pořádáme s Divadlem Exil, letos jsme měli desátý ročník. Je to třídní pařba s grilováním a písničkami a spoustou nepublikovatelných věcí. Je to skvělá akce, která stmeluje kolektiv a Troskárna se to právě jmenuje, jelikož odjíždíme odtamtud jako naprostý trosky.

Postřehy z kuloárů

Já pouštím svoje vejce. Časové vejce.

Ten váš Racek se mi ze všech Racků, co jsem viděla, líbil nejvíc. Kromě teda jednoho.

Koukala jsem na rozhlasovou verzi.

To je stará láska. Až platonická.

Ještě to tady řídíš Lálo, jo?

Tam se nejedná slovy. Tam se jedná mlčením.

Já jsem chtěl mlčet.

Jestli se tady můžu zeptat tvými ústy, Lálo.

Divácké výkřiky

Takhle ne.

Mně to přišlo úžasné.

Ta paní měla hezké nohy.

Za mě tomu naprosto chyběla dramaturgie. A vlastně nejen to. Chybělo tam toho mnohem více.

Vědí ti herci, o čem hrají?

První půlka měla pomalejší tempo, ale hra vcelku v pohodě.

Ještě, že je to anonymní, mě se radši totiž vůbec neptejte. Já nepochopil, o co šlo!

Čechova dát takhle hezky, i herecké výkony se mi líbily.

Já vám teď vůbec nejsem schopná odpovědět. No... asi jo.

Festival pořádá Divadelní spolek Jiří Poděbrady za přispění:

Gratulujeme!

Na 46. ročníku divadelního festivalu **FEMAD** s podtitulem Salón odmítnutých dostal **cenu za celoživotní přínos českému ochotnickému divadlu s přihlédnutím k významnému podílu na formování poděbradského FEMADu Jiří Fréhár.**

V 80. letech poprvé dorazil na **FEMAD** a zde, jak sám říká, najednou přišel mezi revolucionáře. Probíhaly zde zuřivé debaty a nepopsatelný intelektuální cvrkot kritického myšlení. V Realistickém divadle na Smíchově v Praze, kde byl ředitelem, už v roce 1988 předznamenal svými legendárními besedními večery Sametovou revoluci.

Děkujeme Jiřímu Fréhárovi za jeho neutuchající práci pro ochotnické divadlo!

Náš Salón odmítnutých v Poděbradech má své dva další bráchy

Jeden probíhá už deset let v Kroměříži a letos se uskutečnil i první ročník v České Třebové. Zeptali jsme se ředitelů Jiřího Kašíka a Josefa Jana Kopeckého, jak jsou spokojeni s průběhem festivalů.

Jiří Kašík, Divadelní festival Ludmily Čápkové, Kroměříž

Náš FEMAD probíhá skvěle hlavně díky tomu, že tam je parta lidí, kteří to od začátku až do konce vše chystají rok dopředu. Vlastně když skončí jeden festival, už chystáme další a mám v tom týmu lidi, kteří jsou prostě natolik fundovaní a kvalitní, že všichni udělají to, co mají, a není žádný problém. Snažíme se to neustále posouvat novými myšlenkami a nápady k tomu, aby to bylo lepší a lepší. Ať už z pohledu organizace, nebo i z pohledu lidí, co k nám jezdí. Děláme to proto, aby se to lidem líbilo a bylo jim u nás dobře.

Josef Jan Kopecký, FEMAD, Česká Třebová

Můj první ročník byl druhým ročníkem, první bohužel neproběhl pro nezáměr souborů. Nemám rád věci, které se řídí shora, čili jsme udělali druhý ročník a čekali jsme, zdali bude zájem zezdola. Musím jmenovitě říct, že mě třeba Luděk Horký nebo soubor Koma velmi zklamali, jelikož zrušili svoji účast, poté co, podali přihlášku čtyři dny před festivalem, je to prostě neprofesionální a hnusný. Ale i s tím jsme si nakonec poradili a z devíti souborů nakonec odehrálo sedm. Bylo to velmi příjemné a rodinné. Jestli jsem říkal po těch všech alotrúch před, že to je první proběhnutější a druhý papírově a poslední, jak jsem si říkal v ten moment, tak mám obrovskou chuť, aby FEMAD v České Třebové probíhal dál.

Jaký byl váš největší publikovatelný bohémský zážitek?

Tomáš Čivrný, 20 let

Na oslavě narozenin mého kamaráda jsem se stihnul během hodiny strašně moc opít. Dokonce tak, že jsem shodil do jezírka jednoho kluka, protože jsem chtěl zjistit, jak moc je hluboké. Rozhodl jsem se po té hodině odejít na vlak, ale na nádraží jsem usnul, a jel jsem prvním ranním.

Kateřina Volánková, 24 let

To byla bohémská noc, asi tři roky zpátky. Ono se toho stalo mnohem víc. Jeli jsme nějak nonstop akcí a pak jsme si tady venku povídali s Jardou Kodešem a v půlce rozhovoru mi prostě upadla hlava. Já usnula.

Ivo Kristián Kubák, 40 let

Můj největší bohémský zážitek jsou první dva roky na DAMU, kdy jsem je celé propil. Bydlelo nás pět ve sto padesáti metrovém bytě, ale pak se moji čtyři spolubydlíci odstěhovali a já jsem v tom sto padesáti metrovém bytě bydlel sám. Pořádal jsem všemožné nekončící večírky, a pak mi došlo, že je to možná až moc bohémské, tak jsem si koupil garsonku.

Josef Jan Kopecký, „33“ let

Můj nejsilnější bohémský zážitek bylo dvojité představení před panem prezidentem Havlem, a zvlášť proto, že jsme hráli poprvé, pro tisíc lidí a fakt jsme to do*ebali. A věděli jsme to. A on přišel, my už se nadechovali k omluvě, a povídá: (pozn. red. řečeno s přesnou dikcí pana prezidenta) „Pánové, já jsem vám chtěl říct, že jsem z toho nadšený. Já jsem to psal jako takový literární textík pro pobavení přátel, já jsem nepočítal s tím, že to bude někde někdo publikovat, a vy jste byli bezvadní.“ Tak to pro mě byl asi nejsilnější zážitek.

Jirka Kašík, stále mlád

Napadá mě pouze spousta nepublikovatelných.

Martin Kočí, syn Vlasty Kočové, zástupkyně ředitele školy
Půlnoční konzumace guláše s 28 knedlíky.

Chceme, abyste se u nás cítili opravdu bezpečně, a všechny podivné situace okamžitě řešíme.

VÍTE, ŽE...

První Salón odmítnutých se konal v roce 1863. Díla zavržená porotou měla být vystavena odděleně a v jiné části pařížského Průmyslového paláce. Zájem publika byl ohromný. Před obrazy se bouřlivě diskutovalo. Vznikly spory o to, zda porota měla pravdu, či nikoliv. Nicméně většina považovala Salón odmítnutých za příležitost, jak se dobře pobavit na účet zavržených umělců. Spisovatel Émile Zola vzpomínal, jak tam lidé před Manetovými obrazy smíchem až plakali.

PROGRAM - Sobota 16. září

- 08.30 – 10.30 Snídaně (M)
- 10.30 – 10.45 Oficiální vítání Divadelního Dua Toť (ZN)
- 11.00 – 12.10 L. Karda, O. Zais: Toť divadlo! v provedení Divadelního Dua Toť Praha (SD)**
- 12.00 – 13.30 Oběd (M)
- 12.00 – 12.50 Semináře divadelních klubů (U)
- 13.15 – 13.30 Oficiální vítání Divadla KoMa Praha (ZN)
- 13.30 – 14.30 Beseda v kruhu: Toť divadlo! (A)
- 15.00 – 16.15 David Auburn: Důkaz v provedení Divadla KoMa Praha (SD)**
- 16.30 – 17.20 Semináře divadelních klubů (U)
- 17.00 – 19.00 Večeře (M)
- 17.10 – 17.25 Oficiální vítání Divadla Ještě NE! Praha (ZN)
- 18.00 – 19.00 Beseda v kruhu: Důkaz (A)
- 19.30 – 20.45 Z. Ferencová, A. Medowits: Solitaire.sk/cz v provedení Divadla Ještě NE! Praha (SD)**
- 21.00 – 21.50 Semináře divadelních klubů (U)
- 22.00 – 23.00 Beseda v kruhu: Solitaire.sk/cz (A)
- 23.30 – 00.30 Bohémské inspirace (MK)

M - Menza, II. nádvoří, FD - foyer divadla, ZN - zámecké nádvoří, MS - modrý salonek, A - aula II. nádvoří, SD - sál divadla, U - učebny, MK - Městská knihovna